

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXIV. De Symeone Monacho, qui propter Christum stultitiam simulavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

CAP. XXXIII.

De Barsanuphio Monacho.

ISDEM temporibus viti plane divini & admirabilium operum effectores, in variis orbis terrarum locis vixerunt. Sed quorum gloria ubique inclaruit, hi fere sunt. Barsanuphios Ægyptius genere, qui in carne vitam carnis expertem transegit in quodam Monasterio juxta oppidum Gazam, adeo ut plurima miracula perpetraverit quæ recensere difficile est: credaturque ab omnibus etiam vivere, in cellula reclusus: quamvis quinquaginta & amplius anni jam excefferint, ex quo nec visus est à quoquam, nec terrenum quidquam degustavit. Quæ cum falsa esse crederet Eustochius Hierosolymorum Antistes, & cellulam in qua vir Dei sese incluserat, perfodi jussisset, ignis inde exsiliens univerfos prope modum, qui aderant, combussit.

A

Κεφ. λγ΄.

Περί βαρσανουφίου ασκητή.

Εγώ νασι κατ' ἐμεινω καὶ εὐδαιμονεσσιν ἐφύροσι καὶ μεγάλων σημείων ἔργα, πολλὰ χεὶ μὴ γῆς, ὡν ἢ τὸ κλέειν ἕκαστον διέλαμψε, βαρσανουφίου αἰγυπτίου γένει, ὅστις ἐν σαρκί, τὸν ἀσαρκον διήθλων σε βίαν, ἔν πνι φρονησῆν αἴχε γὰρ τις τὸ πᾶσι μαθ' ὥστε πολλὰ μὲν καὶ κινήσεις κινήσει, να θαυματουργῆσαι, πνεύματος ἵ και ζωῆς τὸν ἐν οἰκίσκῳ καθήργηδρον, καιτοι γελοι Βτήτων πενήθλον, και πρὸς γε χρόνων, ἐπὶ ὀφθέντα τῷ, ἔτε τῷ Ἰη γῆς τινι μυστηλιφότα οἱς δυσάπιστων διδοχί, ὁ τῷ εροσολύμων πρὸ εδρος, ἐπειδὴ διορίσθαι ἔργον τὸν οἰκίσκον εὐκαθέρχτο ἄνθρωπον τῷ πρὸ τῶν ἔκθορον μικρῶν ἀύσσε πάντας ἐπύησε.

CAP. XXXIV.

De Symeone Monacho, qui propter Christum stultitiam simulavit.

FUIT etiam in Emisenorum urbe Symeones, qui inanis gloriæ fastum omnem adeo exuerat, ut ab universis quibus erat ignotus, pro fatuo haberetur, licet omni genere sapientiæ & divinâ gratiâ abundaret. Porro hic Symeones seorsum ab aliis ut plurimum degebat, nullum omnino mortalium finens cognoscere, quandonam aut quo modo Deum precaretur, nec quo tempore domi aut jejunaret aut cibum caperet. Interdum etiam in viis publicis, aut in foro agens è statu mentis deturbatus videbatur, nec prudentiæ ac folertiæ quidquam præ se ferre. Nonnunquam in tabernam irrepens, obvius cibis utebatur, dum esuriret, quod si quis inclinato capite cum salutasset, ipse iratus illico aufugiebat, metuens ne virtus ipsius à vulgo deprehenderetur. Et hoc quidem modo Symeones in foro se gerebat. Erant tamen quidam ejus familiares, quibuscum verbari consueverat absque ulla simulatione. Ex his quidam ancillam habuisse dicitur, quæ cum à nescio quo stuprata, prægnans esset, & cogeretur à dominis ut auctorem hujus flagitii nominaret, Symeonem clanculo cum ipsa rem habuisse dixit, & ex illo

Κεφ. λδ΄.

Περί συμειων μοναχου δια χειρὸν σαλῶ.

Εγὼ νε ἵ ἱ ἀνά τὴν ἔμεισαν, συμειωνεσσιν ὁστί τὸν ἱ κενοδοξίας δὴποδυσάμειων χηλῶνα, ὡς ἢ πρὸς ἄφορον πρὸς ταῖς ἐκ ἐδὸν δόξαι ἄνδον εἶναι καιτοι γεπάσης θείας και θείας χεαλῶ ἐμπεπλησμένῳ, ὅστις οὐ μεωνέσεται πολλὰ μὴν αὐτοῖς καθ' ἑαυτὸν διήρτο, ἐδένι τὸ πρὸς ἄπαν ἀδφαν ἐνδιδῶς εἰδῆσαι πότε τε ἢ ὅπως τὸ θεῖον ἱλάσκετο. μηδ' οὐ πὰς ἀφέξεξ ἢ μεθέξεξ καθ' ἑαυτὸν τῶν πρὸ φῶν ποιοῖτο ἄνισν ἢ ἢ πὸ τὰς λεωφῶρες ἀγορέζων ἐκλετέσθαι τὰ καθεστώτες ἐδῶσαν, ἔ μηδ' ἐν φρενηρεξ ἢ ἀίχινεν ὅλων ἔχων καιπυ ἔ καπηλίῳ παρσίδης, ἐκ τῶν πρὸς τυχαῖων ἐδεσμάτων ἢ σιπίων ἡδ' ἱεν ὅτε πενωῖν, ἢ ἵ πρὸ ἐκκλίνεις τὴν κεφαλὴν αὐτῷ πρὸς ἐκκλίνισε, μὴ θυμῶν εὐτάχεις τῷ τόπων εἴξια ἄσ, τὸ πρὸ πολλῶν φρεσθλῶσαι τὴν οἰκίαν ἀρετῶν δὴ δῶς, ἢ τοιαύτα μὴ τα ἐτὴν ἀγοράν πρὸ συμειωνῆσαν ἵ τινες αὐτῶ συνήθεις οἱς ἢ πρὸς ἐνέβαλεν, ἐδ' ἐν ὅλων ὑποκρινόμενοι, τῶν τοῖων συνήθων αὐτῶν ἢ τῶν φρεσθπανα, ἢ πρὸς τινι ἐκ πορνοδοξία και κίεσσα, ἢ παιδῆ τὸν τῆτο δεδρακότα πρὸς τῶν δεσποτῶν ἐξεπένλωα γαζῆσ, τὸν συμειωνεσσιν ἐλεγε σκοτιῶς αὐτῆ συμπλακῆναι, ἀπ' αὐτῶν κροφορεῖ,

κυφορεῖν, καὶ ὁμειῶς ἡμῶν, ταῦτα ἔτως
 ἔχον, εἰ δέοι ᾗ καὶ διελέγχον. ὅπερ ἐπειδὴ ὁ
 συμεώνης ἠκηκόη, συνείλετο σάρκα φορεῖν
 εἰπών, τὸ εὐόλιον χεῖμα. ἐπεὶ ᾗ πᾶσι
 σι τῶν τεθρύλληται, καὶ πολλῶν ὠφέλε τὴν
 αἰγύλιον ὁ συμεώνης ὡς ἐδόκη, ἵππεσσαν
 εἰπὼν καὶ τὸν αἰδέμενον ἵππεσσαν. ὡς δ'
 ἐν ἡκυρία τῆ κυρία ἡκε, κατῆσθε τε τὰ εἰω-
 θῶτα, ἡ μὴν ὠδὶς (φοδρῶτερον καὶ πολλὴν καὶ
 ἀνύποιον τὴν ἀλγυδὸνα κατεργαζομένη, ἐς
 ἔλασον κινδύνε τὴν ἀνδρῶν κατῆγαχε. ὁ
 ᾗ τὸ κατῆ, ἐδάμη πρεσβεύον. ἐπειδὴ ἐν τὸν
 συμεώνων ἔξεπίτηδες ἀφύγμενον ἰκέτευον
 πρεσβεύον, ἀναφανδὸν εἶπε, μὴ πρεσβε-
 ρον ἀποπέξον τὸ γύναιον, πρὸν αὐ εἶποι τις
 ὄφουσας τὸ κυφορεῖμενον εἶη. ὅπερ ἐπειδὴ
 πρὸν αὐ καὶ τὸν ὄντως ἀνέπε πατέρα. ἐν τῷ
 τὸ βρεφῶ ἔξῆλαται, ἵππε τῆς ἀληθείας
 μακροδύνη. ὅτι τὸ τέστι δωμάτιον ἐταίρας
 ἐσεληλυθὼς ὠφθη, καὶ τὴν θύραν ἀποκλεί-
 σαι, μόνον πρὸς μόνον ἐχερόνιζεν. ὡς δ' ἐν
 ἀνακλιῶν τὴν θύραν ἀπὼν ὠχέλο, παύλαχῆ
 βεῶμενον μὴ τις αὐτὸν ὄρωη, ἔπι μείζον τὰ
 τῆς ἱπποκρίας ἤρθη ὡς ἔδῃ ἑωρακότας ἀγα-
 γῆν τὴν ἀνδρῶν, καὶ πυνθάνεαδς τί τε ἐσι-
 τῆσθε τὰ συμεώνων πρὸν αὐτὸν εἶη, καὶ ἡ το-
 σαῦτη τῆ κατῆ τελῆ. ἡ ᾗ διώμνυτο, τελ-
 τῶν ἀπ' ἐκείνης ἡμέραν μηδενὸς ἀπογῶ-
 σαδς ἀπορία τῶν ἀναγκαῖων, ἡ μόνον ὑδα-
 τῶν τὸν δέ, ὄψα τε κομίσαι καὶ σίλια
 καὶ ὄντι ἀγῶ, καὶ τὴν θύραν ἀποκλεί-
 σατα τρέπεζαν πρὸν αὐτῶν, δειπνήσαι τε
 ταῦτῶν ἐγκελευσάμενον, τῆς θοῆνης ἐμ-
 πηδῆσαι, ἰκανῶς τῆ ἀφῆξί τῆς τρεφῆς
 πλανθεῖσαν, καὶ τὰ λείψανα τῶν ἀποκο-
 μιθέντων πρὸν αὐτῶν. ἀλλὰ γὰρ καὶ τῆ κλό-
 νε τῆ τὴν πρὸν αὐτῶν φοινίκῶν καλασείσαν-
 τῶν πρὸν αὐτῶν ὄντι, ἡνίκα, ἡ τε βηρυ-
 τῶν, βιβλίων τε καὶ κρηπολιτῶν μάλινα,
 πρὸν αὐτῶν, ῥυτῆρα τῆ χειρὶ μελεωρίζων,
 ἐτυπῆ τῶν κίωνων ἔδῃ πλείους ἀνά τὴν ἀγο-
 ραν, σῆτε βοῶν, ὀρχήσαδς ἐχέτε. ἐπεὶ τῶντων
 ἐδὲν τῶντων ἡμῶν παρέρρον, ᾗ τῆτοις πρὸν αὐ-
 χῶντες τὸν νῆν ἐτίθεσαν, τῆς τῶν κίωνων μὴ
 τύπων παρήξ. οἱ καὶ μετ' ἡ πολὺ πρὸν αὐ-
 τῶν, ἔργον τῆ σεισμῶ χροῖμενοι. πολλὰ

se gravidam esse: juraturamq; se, rem
 ita se habere, ac si opus foret etiam con-
 victuram. Quod cum audisset Symeo-
 nes, assensus est, carnem se gestare di-
 cens, rem admodum fragilem atq; im-
 becillam. Cumq; hujus rei fama ubiq;
 divulgata esset, gravisq; ignominia, ut
 quidem videbatur, aspersus esset Syme-
 ones, subducere e medio se cepit,
 simulans se pudore suffundi. Post-
 quam igitur dies pariendi advenisset,
 & mulier parturientium more federet
 in lecto, parturitio quidem immensos
 atque intolerabiles dolores afferens, in
 extremum vitæ discrimen mulierem
 adduxerat. Partus verò minime pro-
 movebatur. Cum igitur Symeones con-
 sultò illuc venisset; rogatus ab iis qui
 aderant ut precationem faceret, affir-
 mavit ille coram omnibus, mulierem
 non prius esse parituram, quam confes-
 sa esset, quisnam infantis quem in utero
 gestabat, pater fuisset. Quod cum illa
 fecisset, & verum infantis patrem no-
 minasset, statim infans erupit, veritate
 ipsa quasi obstetricante. Idem aliquan-
 do visus est introire in cubiculum me-
 rettriciis. Cumq; januam occlusisset, so-
 lus cum sola moratus est. Ostio dein-
 de referato, cum se fuga proripuisset,
 circumspiciens undiq; num quis ipsum
 videret, eò magis auxit suspicionem.
 Adeo ut ii qui illum viderant, mulie-
 rem adduxerint, & ex illa seiscitati sint,
 quid sibi vellent Symeonis ad illam in-
 gressus & tam diuturni temporis mo-
 ra. At illa juravit, se triduo ante-
 quam ille venisset, ob rerum necessa-
 riarum penuriam nihil præter aquam
 gustasse: Symeonem verò obsonia &
 cibos & vas vini ad se atulisse, obse-
 ratisque foribus mensam apposuisse,
 iussisque ut cœnaret, & dapibus se
 se exsatiaret, quippe quæ satis affli-
 cta esset inedia. Simul reliquias cibo-
 rum, qui allati fuerant, proferebat.
 Idem præterea, cum immineret terræ
 motus ille quo Phœnice maritima con-
 cussa est, & quo Berytus, & Byblus ac
 Tripolis præ reliquis urbibus vexatæ
 sunt, flagello in altum sublato, ex col-
 umnis quæ erant in foro plerasque ver-
 berare cepit, inclamans his verbis:
 state, saltandum vobis est. Et quoniam
 nihil temerè aut inconsultò ab eo fie-
 bat, hi qui aderant, studiose notarunt
 columnas, quas ille prætergressus mi-
 nime verberarat. Quæ quidem haud
 multo post corruerunt terræ motu sub-

verſe. Sed & plurima alia ab eo geſta A ἢ καὶ ἕτερα πέπραχεν, ἀ καὶ πραγματείας
ſunt, quæ peculiare opus deſiderant. ἰδιαζέσης δέει).

CAP. XXXV.

*De Thoma Monacho, qui ſtultitiam pari
modo ſimulavit.*

FUIT etiam ea tempeſtate Thomas
quidam, qui in Cœle Syria idem
vivendi genus excolebat. Hic aliquan-
do Antiochiam venit, annum ſtipen-
dium accepturus ad monaſterii ſui ali-
moniam. Hoc autem ſtipendium, ex
reditibus Antiochenſis Eccleſiæ præ-
beri conſueverat. Quodam igitur die
Anaftaſius, qui erat œconomus ejus-
dem Eccleſiæ, ſupradicto Thomæ,
quoniam frequenter ei moleſtus fue-
rat, colaphum incuſſit. Quod factum
cum indigne ferrent qui aderant, Tho-
mas nec ſe accepturum amplius quid-
quam, nec illum daturum eſſe dixit.
Utrumque porro ita evenit, Anaſtaſio
poſtero die è vivis ſublato; Thoma
verò inter redeundum in hoſpicio in-
firmorum, quod eſt in ſuburbano
Daphnenſi, ad immortalẽ vitam trans-
lato. Cujus cadaver ſepultum eſt in
monumentis peregrinorum. Sed quo-
niam uno & altero poſt illum ibidem
ſepulto, corpus Thomæ ſemper ſupra
illos exſtabat: Deo ſcilicet etiam poſt
mortem illius maximum edente miracu-
lum: reliqua enim cadavera ſubmo-
vebantur longius ac repellabantur: in-
cola ſanctum virum admirati, Ephra-
mio rem nuntiant. Tum verò ſacrum
ejus corpus publica feſtivitàte ac ſolen-
ni pompa Antiochiam deportatum eſt,
& in cœmeterio honorifice deponi-
tur, cum peſtilentem morbum qui tum
graſſabatur translatione ſua diſpulſiſſet.
Hujus diem feſtum Antiocheni ad no-
ſtra ſque tempora quotannis magni-
fice celebrant. Verum ad propoſitum
hiſtorię ordinem revertamur.

CAP. XXXVI.

*De Mena Patriarcha, & de miraculo quod
factum eſt in puero cujuſdam Hebræi.*

ANΤΗΜΟ, uti ſupra à nobis di-
ctum eſt, ex Conſtantinopolitana
ſede ejecto, Epiphanius in ejus locum
ſucceſſit. Poſt Epiphanium verò Menas
Epiſcopatum illum fortitus eſt. Cujus
temporibus miraculum quoddam con-
tingit in primis memorabile. Vetus eſt
conſuetudo Conſtantinop. ut quoties

Κεφ. λέ.

Πεὶ θαμὰ μοναχῶ, ἢ ἀπὲ ὁμοίως κρησπινοῦ
σαλῶ.

HN δὲ τῆνικαδὲ καὶ θαμὰς τόνδε δια-
θλεύων τὸν βίον, ἀνά τῷ κοίλῳ συ-
είαν, ὃς πρὸς τῷ ἀνιόχῃ γέγονε τῷ ἐπι-
τειον χορηγίαν καμιάμῃ τῆς καὶ ἀνι-
μονῆς. ἐτέτακτο ἢ ἐν τῆς ἀνιόσε ἐκκλησίας
τῆτον ὁ ἀναſταſίῃ οἰκονομῆ τῷ ἐκκλη-
B ſίαν, ἐπεὶ δὴ συγχῶς αὐτὸν ἠνώχλῃ, τῆ γυναι-
κῆ κόρη ραπίδῃ καὶ δυσααχαχίειαν τῆ
C ρίσι παρῶν, ἔφη, ἔτε αὐτὸν ἐπὶ ληθείῃ
ἔτετὸν ἀναſταſίον δώσῃ καὶ ἀμφοῖν γυναι-
ἀναſταſίε μὴ μετ' ἡμέραν μίαν τοῦ βίου
καλασρέψαίῃ. θαμὰ ἢ ἐν τῷ τῆς νου-
των καλαγωγίῳ ἀνά τὸ πρῶτον δά-
νῳ ἐν τῆ δόποροῦσῃ πρὸς τὸν ἀγῆρω με-
ταſάνῃ βίον ἢ τὸν νεκρὸν ἔδειξεν ἐν τῷ
τῆ ἐπιπύδων, τάφοις. ἐπεὶ δὴ ἢ ἕως καὶ δὴ-
τέρε τεθῆναι, ὑπέδειξεν αὐτοῖν τὸ ἀπὲ σῶμα
C γέγονε, μέγιστον θαμὰ τε θεῶ, καὶ μὴ βίαν
τον αὐτὸν ἀναδεικνύῃ. ἀπεπέμποιον
μακρὸν ἀποκροῦν, θαμὰσάνῃς τῷ
ἀγῆρω, ἐφραμῶ διαγέλλῃσι. καὶ μὴ δι-
μολέσῃ ἀγρωχίας, καὶ πομπῆς, μελα-
μί(ε) ὁ παναγῆ αὐτῆ νεκρὸς ἀνά τῷ
ἀνιόχῃ, ἐν τε τῷ κοιμηθῆναι τιμάται, τῷ
τῆνικατὰ φοιήσασαυ λημῶν νόσον τῷ
μελαθῆσῃ πάσας. ἔξ τῷ ἐτήσιον ἐορτα-
μέχρῃς ἡμῶν παῖδες ἀνιόχῶν μεγαλο-
πρεπῶς ἀγῆσι. ἀλλ' ἴπῃ τὸ πρῶτον
D τῆ λόγῃ τῷ ῥύμῃ μελαγάγαμῃ.

Κεφ. λς.

Πεὶ μὴ αὐτῶ, ἢ ἢ γηγοῦσῃ πλαιῦτα θα-
ματῶ εἰς τὸ ἴδραμ παμδιον.

ANΤΗΜΟ ἄς μοι λέλεκαί, τῷ θεῶ τῆ
βασιλῆδῆ ἐκβέβλημένε, ἴπῃ
νῆ τῷ ἴπῃσῃ διαδέχε). μελα ἢ
αὐ ἴπῃσῃ μῆνῆς, ἐφ' ἢ καὶ θαμὰ γέ-
γονε λόγῃ πολλῶ ἄξιον. ἐθῆ παλαιῶν βε-
λε) ἀνά τῆν βασιλῆσσαν, ὅτ' ἀν πολὺ τῷ